

මගේ ලෝකය

ආසන්න දැනෙන දේ..
හිතට වැදෙන දේ..



ජනගේ ජේ එදිරිසිංහ

Accept no one's definition of your life;
define yourself.
Harvey Fierstein

පසු හිට කළාපය හා බැඳෙයි

ආදේ ඩී ඒ රත්නායක නම් මහතකු විසින් 1947 දී ලියන ලද "සංගීත ඉතිහාසය" හා "ටට්ටු හෝල් නාට්‍ය ඉතිහාසය" නම් පොත් දෙකෙහි සිංහල නූර්ති ඉතිහාසයේ නම රැන්දූ ගුණාතිලක පරම්පරාවේ නාට්‍ය ඉතිහාසය සඳහන් වෙයි. මේ පරම්පරාවේ නූර්ති ආරම්භ වන්නේ දොන් විලියම් විජේසිංහ ගුණාතිලක මහතා ගෙනී. ආලෝම මාලවනකන්ද වන්නේ වලව්වේ දොන් පිලිප් විජේසිංහ ගුණාතිලක මුනන්දිරම් කුමා ගේ පුතා ලෙස 1847 දී උපත ලැබුවේ ය. 1907 දී ජන්මාන්තර ගත වූ දොන් විලියම් විජේසිංහ ගුණාතිලක මහතා ද සිය පියා ආනුට යමින් නූර්ති කලාවට ආගතවූවේය. කොළඹ ආදර්ශන විද්‍යාලයේ ගැස් ආලෝකයෙන් නිමකළ රතමඩලේ දී නූර්ති රත දැක් වූ මුතු සිය නූර්ති දිවියෙන් විවිධ පළාත් වලට ගෙන ගියේ ය කොළඹ ආදර්ශන විද්‍යාලයේ ගැස් ආලෝකයෙන් නිමකළ රතමඩලේ දී රත දැක්වූයේ ය.

මුතුගේ පුතා ඩී ජේ ඩබ්ලිව් ගුණාතිලක නම් විය. උපන්නේ ක්‍රි.ව 1872 දී ය. පසු කළෙක විස්මකර්ම ගුරුන්තාන්යේ ලෙස පුකට වූයේ මතු ය. මතු පිළිබඳව ආදේ ඩී ඒ රත්නායකයන් සිය "ටට්ටුහෝල් නාට්‍ය ඉතිහාසය" නම් පොතෙහි ලියා ඇත්තේ මෙසේ ය.

"මේ බහුලත නාට්‍ය කතුවරයා උපන්නේ 1872 දීය. ආලෝම මාලවනකන්ද වන්නේ දොන් පිලිප් විජේසිංහ ගුණාතිලක මුනන්දිරම් මහතාගේ මුහුදුපුරෙක් වූ ඩී ජේ ඩබ්ලිව් ගුණාතිලක වූ කලී පැරැණි නාඩගමන් එම සංගීත වාදය හා වේදිකා සැකසුම් ආදියත් නව නැමැත්තන් ඉදිරියට ගෙන ආ එහි ප්‍රයෝගීයා වේ. එසේම මොහුගේ පියා වූ දොන් විලියම් විජේසිංහ ගුණාතිලක මහතා ද පැරැණි නාඩගම නත්තරුවෙහි. (මෙකී ගුණාතිලක පිය පුතු දෙදෙන එදවස නාඩගම කරලියෙහි යෙදී සිට කරන ලද දක්ෂම සියල්ලම ආපවේ "සිංහල නාඩගම සාහිත්‍ය - ඉතිහාසය" නමැති ග්‍රන්ථයෙන් දක්නට ලැබේ. සී දොන් බස්නියන් හා හිනිඳු ජෝන් ද සිල්වා යන වියතුන් ඇසුරෙන් නාට්‍ය රචකයෙක් වූ ඩී ජේ ඩබ්ලිව් ගුණාතිලක විදේශීය රටවල් සිපයකම ඇවිදී විවිධ ජාතික නාට්‍ය සංගීත කලා ශාස්ත්‍ර හා ආදිගුණාත්මක විස්කම් දේවල්ද ඉගෙන සැදැරිගෙනගනි යොදා දැක්වීමෙන් කින් පැසසුම් ලැබුවේ ය. ළමා කල්හි සිය ගමෙහි පාසැලෙන් හා කොළඹට විත් සිය පියාගේ වෙළඳ කටයුතු වල යෙදෙමින් ම පිරුවෙන් අධ්‍යාපනයද ලැබගත් ගුණාතිලක සංහල පාලී සංස්කෘත භාෂා කීපයක්ද දැක්ගෙනී. 1952 දී ටට්ටු හෝල් හි ආර්ය සිංහල නාට්‍ය සභාවේ සභාපති පදවින් දරා සිටියදී මේ උසස් නාට්‍ය කතුවරයා හදිසියේම මිය ගියේ ය. ගුණාතිලක ලියුවේ නාට්‍ය ග්‍රන්ථ 11 කි.

- 1 උන්නර රාම වර්තය (1909)
- 2 මුතු කුමාර වර්තය (1909)
- 3 ලංකා මාතා හෙවත් ජාති දක්ෂ ප්‍රකරණය (1918)
- 4 අභිනව දුෂ්ටරත භංග ප්‍රකරණය (1919)
- 5 වන්දන කුසුමා නාට්‍යය (1918)
- 6 සාම ජාතක නාට්‍යය (1919)
- 7 මනෝමාලා කුමාර වර්තය (1920)
- 8 අශෝකමාලා වර්තය (1920)
- 9 වූලුණ නාට්‍යය (1928)
- 10 මහා පදාරංග ජාතක නාට්‍යය (1928)
- 11 මහා භාරත නාට්‍යය (1929)

මේ කෘතීන්ට වඩා තවත් නාට්‍යය ලියන්නට ගුණාතිලකට නොහැකි වූයේ මුහුට නාඩගම රචනා කිරීම සඳහා නම



ඩී ජේ ඩබ්ලිව් ගුණාතිලක - විස්මකර්ම ගුරුන්තාන්යේ

කාලයෙන් වැඩි හරියක් යොදවන්නට සිදුවූ හෙයින්."

"ගෙනම ලිවූ පෙරකී නාට්‍ය කෘතීන් පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත විස්තරයකි මේ.

1 උන්නර රාම වර්තය (1909)
සංස්කෘත උන්නර රාමයෙහි එන මේ කථාව ආක ජවතිකාවට නොබෙදාම කතුවරයා සිත්ද (34) කවි හා පද වාසනම් (15) වලින් නිමකර සංගීත නාට්‍යයක් ලෙසින් දක්වයි. "ගෙලිඟු හා හාරත" නාට්‍ය සම්ප්‍රදායික සැලැස්මක තෙතුණු මේ නාට්‍යයෙහි සිත්ද වල රාග තාලත් කතාගේම ය. ඩී ජේ පෙරේරාගේ "පැවිලියන්" හි හා "ටට්ටුහෝල්" හි නාට්‍ය සංගම මගින් (1910 - 1913) මේ කාලය තුළදී 210 වාරයක් පමණ දක්වා ඇති මේ නාට්‍යය කර්තෘ විසින් පසු කාලයේදී නාඩගම සම්ප්‍රදාය ආනුච ගොතා ප්‍රදර්ශනය කරන ලදීන් එය පිටු 16 ක පොතක් වශයෙන් මුද්‍රිතකර ඇත.

2 මුතුකුමාර වර්තය (1909)
කතුවරයා මෙය කළේ මුතුගේ උන්නර රාම වර්තය මෙන් මෙහි කථාවද සිත්ද කවි පදවාසනම් වලින් නිමකර සංගීත නාට්‍යයක් ලෙසින්. එදවස ජනකවි පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණයෙන් පළව තිබූ "මුතු කුමාරගේ කථාව" වනාහි ප්‍රංශ සාහිත්‍යයෙහි එන්නකි. පැරිසියෙහි හැන්රි - වේරෝනා - නේරංග - අස්නියන් යනාදී කුමරුන් සත් දෙනට ටැබ්ලිට් රට රජුගේ - සැදුණේ - ගර්ලිනා යනාදී දු කුමරුන් සත්

දෙන සරණා බැඳ දීමේ මංගල්‍යයේදී වූ ගැටුමකින් සිත් කලකිරීණු ඇස්නියන් කුමරු නෙමේ තම සිතෙහි පරිදි වන වැදී එම අරමුදු පුදුම වූ මුතු කුමරු සොයාගෙන සිය රටට එන ගමනේදී සිදුවූ වියවුල් විපත් සියල්ලම මේ නාටකයෙන් පෙන්වීම කෙරෙයි. කතුවරයා මේ කථාවද පසුකාලයෙහි නාඩගම ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් මුද්‍රණයෙන් පළකර ඇත.

3 ශ්‍රී ලංකා මහා හෙවත් ජාති දක්ෂ ප්‍රකරණය (1918)
අංක 8 ජවතිකා 35 සිත්ද 35 හා වාසනම් 290 කින්ද යුක්ත වේ. මේ නාටකයෙහි ඇති සිත්ද සියල්ලම කතුවරයා ආන උගත් උර්දු හින්දු ද්‍රවිඩ රාග තාල ආනුචම පවිදිත ලද ඒවා ය. සිංහල නාටක ඉතිහාසයෙහි සඳහන් සමාජ නාටක අතරින් - බුදුරජුන් වඳුළු "පට්ටිව සමුප්පාද ධර්මය" ආනුච මිනිස්

මෙහි පළමු දර්ශන දෙක 1918 දී ටට්ටුහෝල් හි දක්වන ලද අවස්ථාවේදී එය නැරඹුනුවස් එහි පැමිණ සිටි දහස් ගණන් මහජන සභා මධ්‍යයෙහි වූ හිනිඳු ජෝන් ද සිල්වා හා සී දොන් බස්නියන් යනාදී වියතුන් ඇතුළු පවත්පත් කතුවරුන් විසින් ද - මෙහි අගය වන මින් මෙම නාට්‍ය සභාව ගිම් සිරිවර්ධන හා ගුණාතිලක යන මහතන්ට ද තුනි පැසසුම් කරමින් කළ කථාවන් පිළිබඳ විස්තරයක් කිරීමට මෙහි ඉඩක් නොමැත.

විටිය වැදී කෙළයේ පටන් මරු සයනය දක්වා - අවුරුදු දශකයෙන් දශකයට වෙනස් වන ස්වභාවය ද - විවිධ වර්ත කෙරෙන් විදහා දැක්වනු ලබන්නාවූ එකම එකම සමාජ නාටකය මෙය වේ. සිංහල සිරිත් හා සම්බුදු දහමද අමතක කර දුසිරිතට නැමි ඇදමිටු දිවියක් ගත කළ "විකට්ටු සිල්වා - කැලැසින්" යනාදී ගීටු වූ විපත්ගීන් බුදු දහම පරිදි ගුණ දහම් රැක සිටි - "සිරිමාන්න හා සෙනෙහලනා" නම් යුවල අවසානයේ දොළොව සැපතට පත් වූ සැටින් මෙම කථාවේ සාරය වේ. පී සී සිරිවර්ධනගේ "ශ්‍රී ලංකා මාතා නාට්‍ය සභාව" මගින් මෙහි පළමු දර්ශන දෙක 1918 දී ටට්ටුහෝල් හි දක්වන ලද අවස්ථාවේදී එය නැරඹුනුවස් එහි පැමිණ සිටි දහස්

ගණන් මහජන සභා මධ්‍යයෙහි වූ හිනිඳු ජෝන් ද සිල්වා හා සී දොන් බස්නියන් යනාදී වියතුන් ඇතුළු පවත්පත් කතුවරුන් විසින් ද - මෙහි අගය වන මින් මෙම නාට්‍ය සභාව ගිම් සිරිවර්ධන හා ගුණාතිලක යන මහතන්ට ද තුනි පැසසුම් කරමින් කළ කථාවන් පිළිබඳ විස්තරයක් කිරීමට මෙහි ඉඩක් නොමැත.

342 වාරයක් දක්වා තිබෙන මෙම නාටකය පී සී සිරිවර්ධන විසින් 1922 දී පිටු 40ක පොතක් වශයෙන් කොළඹ පිටකොටුවේ 5෪ වැනි හරස් විදියේ ග්‍රන්ථාංකකාර යන්ත්‍රාලයේ මුද්‍රණය කර බෙදාහරින ලදී.

4 අභිනව දුෂ්ටරත භංග ප්‍රකරණය (1919)

අංක (3) ජවතිකා (26) සිත්ද (28) හා වාසනම් 264 කින් ද නිමවන මේ නාටකයේ සිත්ද වල රාග තාලත් කථාගාණමය. එළා සිංහලයා තුළ වූ පරාගති කම් හා දුසුරන් වලට මෙයින් පහර වැදේ. මේ නාටකයද 1919 දී මුද්‍රණය කර බෙදා හැරිය බැව් මෙහි කතුවරයා දිනක් අප සමග කිය.

5 වන්දන කුසුමා නාට්‍යය (1918)

කතුවරයා පෙරදී කවි පොතක් වශයෙන් පළකර තිබූ වන්දන කුසුමා නැමැති පතිදම්රැකී ආදර්ශන ඉන්ද්‍රිය කුමරියකගේ කථාවකි- මෙහි එන්නේ. අංක (2) ජවතිකා (18) සිත්ද (27) හා වාසනම් (145) කින් නිමවන මෙහි සිත්ද වල රාගතාල සංගීතයද කේ ඩී ජෝර්ජ් ජයරත්න ගේ ය. මෙයද 28 වාරයක් පමණ දක්වා තිබේ.

6 සාම ජාතක නාට්‍යය (1919)

අංක (3) ජවතිකා (19) සිත්ද (28) හා වාසනම් (172) කින් ද නිමවන මෙහි සිත්ද වල රාග තාලත් කථාගාණම ය. මහබෝසත් කුමා සාම කුමරුව ඉපිද තම අන්ද මව්පියන් රැකී අසුරු මෙහි කථා සාරය වේ. 58 වාරයක් මෙයද වේදිකා ගතකර තිබේ.

7 මනෝමාලා කුමාර වර්තය (1920)

අංක (3) ජවතිකා (21) සිත්ද (33) හා වාසනම් (273) කින් ද යුක්ත වේ... 15 වාරයක් පමණ පෙන්වා තිබේ. මේ නාටකයේ සිත්ද පමණක් ඇතුළත් කර එය පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණය කර